

školní časopis

GymPio

2. číslo

2025

Milí čtenáři GymPia,

Druhé číslo je tu! Ještě jsme se úplně nevzpamatovali z euforie z prvního vydání, a už tu sedíme zase – s čajem, drobký od sušenek mezi stránkami a hlavami plnými nápadů.

Tentokrát jsme pro vás připravili porci článků, které vás rozesmějí, přimějí vás k zamyšlení, a možná i donutí odložit mobil (aspoň na pár minut – víc slibovat nemůžeme:). Podíváme se do zákulisí školních akcí, ponoříme se do hlubin tanečních otlaků a duševních krizí (viz náš fejeton), dáme prostor vašim názorům, a taky malinko poštouchneme školní realitu, samozřejmě s nadhledem a láskou.

Tak si udělejte pohodlí, otevřete druhé číslo – a nechejte se unést. Třeba se uvidíte na fotce, najdete svůj názor v článku nebo se jen zasmějete nad tím, jak to v tanečních *opravdu* chodí.

Vaše redakce GymPio

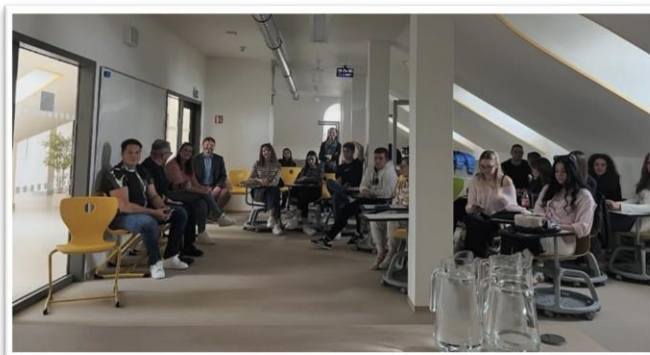
Návštěva z Chorvatska

Dne 24. dubna naši školu navštívili studenti z chorvatské střední školy Markantuna de Domini-sa Rab. Připravili jsme pro ně pestrý a zajímavý program, abychom jim přiblížili nejen naši školu, ale i českou kulturu a přátelskou atmosféru GymPia.

Nejprve jsme je provedli po škole a ukázali jim, jak to u nás chodí. Poté si vyzkoušeli zábavné chemické pokusy, nahlédli do tajů mikrosvěta v biologické laboratoři, kde si sami zkusili "mikroskopovat", a v rámci hodiny angličtiny jsme pro ně připravili kahootový kvíz o České republice. Věříme, že si z naší školy odnesli nejen nové poznatky, ale i hezké zážitky. Návštěva probíhala ve velmi přátelské atmosféře a my doufáme, že podobná setkání budou pokračovat i v budoucnu.

Těšíme se na další spolupráci!

Grilovačka

Někteří studenti se den před odjezdem do Chorvatska teprve připravovali a jiní si zase užili famózní večer s grilovačkou na Vranovské. Stejně jako na podzim si každý zúčastněný mohl vybrat mezi širokou škálou jídla od tofu až po steaky vysoké kvality. K dispozici byl i velký výběr nápojů. Pokud bych měl ale něco opravdu vystihnout, bude to propojení. Stejně jako základem komunikace je propojení, tak i my bychom se chtěli vzájemně propojit a zlepšit vztahy tak, jak to jen jde. Bavili jsme se tedy nejen mezi "gympláky", ale i se studenty z Vranovské. Bohužel po ani ne dvou hodinách nám začalo pršet, a tak jsme museli zajít do vnitřních prostor školy. Naštěstí se počasí uklidnilo, a my tak mohli zpátky ven na dvůr Vranovské. Tak i tak na tento den nezapomenu, a to i díky učitelům, kteří s námi konverzovali nejen o školních tématech.

~!t~

Návštěva gymnázia studenty z Turecka

Mezi dny 9. až 12. června se na naší školu podívali studenti z Turecka ze školy, se kterou naše škola spolupracuje. Studentů bylo šest s doprovodem tří vyučujících. A naše škola si pro ně připravila následující program.

V pondělí dorazili studenti na naší školu a společný den začal prohlídkou. Této aktivity se ujali žáci z 1. BG s doprovodem profesorů a ze všeho nejdříve zaměřila skupinka do laboratoře biologie, kde si pro ně žáci připravili jednoduchý úkol a ukázali, jak se v laboratořích pracuje. Dále jsme procházeli postupně všechna patra a ukázali různé učebny; a v učebně hudební výchovy nám jeden z tureckých studentů zahrál na klavír. Prohlídka skončila v pátém patře, kde byly připraveni žáci z 1. AG s vědomostním kvízem o České republice. Turečtí studenti se tak mohli něco nového dozvědět o naší zemi.

V úterý byl připraven program v Brně, žáci z 1. CG si připravili prohlídku Brna. Sraz byl v 9:00 před budovou školy a postupně jsme se přesouvali na různá místa v Brně. Prošli jsme se přes park k Moravskému náměstí, z Moravského náměstí na náměstí Svobody, poté na Starou radnici, ze Staré radnice na Zelný trh, kde byla krátká pauza a byla možnost si Zelný trh projít, případně si něco koupit. Ze Zelného trhu jsme se dále přesunuli na Petrov, z Petrova do Denisových sadů a z Denisových sadů na hrad Špilberk. Při každé zastávce měli o tom místě jeden z studentů 1. CG krátký projev, z historie, či kultury a vysvětlili jejich historickou hodnotu, anebo přidali nějakou zajímavost.

studenty Tureckými. Po příjezdu do Veveří byl rozchod a měli jsme kolem čtyřiceti pěti minut na procházku k hradu Veveří, či využití času jiným způsobem. Po čtyřiceti pěti minutách jsme nastoupili zpátky na parník a vrátili se do Bystrce, kde akce končila.

Myslím si, že čas strávený s Tureckými studenty byl zajímavý a doufáme, že se jim u nás ve škole a v Brně líbilo.

~da~

Brána vědě otevřená aneb Den přírodních věd

Je slunečné dopoledne a brněnská zoo se začíná plnit rodiči s dětmi i zvědavými studenty. Není divu, protože je právě 1. května a koná se již 13. ročník Dnu přírodních věd. Na akci, jejímž cílem je probudit zájem o chemii, biologii i fyziku se jako každoročně objevili studenti z Chemické průmyslové školy z Vranovské, kteří měli za úkol zájemcům přiblížit taje přírody. Letos na to však nebyli sami, protože to byl i první rok, kdy se na pořádání účastnili studenti z gymnázia na Pionýrské.

Letošní ročník se nesl v duchu „superschopnosti“. Návštěvníci tak měli šanci objevit výjimečnosti v přírodě. Každé stanoviště se věnovalo jinému vědnímu oboru.

Jedno z takových bylo i stanoviště obratlovců, kde rozhodně nebyla nouze o překvapení. Třeba takový vlk hřivnatý, na první pohled vypadající jako vysokonohá liška je ve skutečnosti velmi teritoriální a samotářský lovec. Pár takových máme i v zoo a lidi hlavně upoutával jeho specifický zápach připomínající konopí. Pokud i přesto někdo pach nezachytil, po celý den jsme měli pro odvážlivce přichystán pod stolem vzorek, z kterého se v blízkosti až protáčely panenky.

Dalším pozoruhodným exemplářem byl krkavec, velice inteligentní pták schopný napodobit i lidský hlas. To si ostatně všichni poslechli při krkavčím zvolání „Karkulko“ z reproduktoru.

Ježíšova ještěrka neboli bazilišek se vyznačuje schopností běhat po vodě. Není to však patnáctimetrový plaz, který sídlí v Tajemné komnatě, ale metrová ještěrka obývající deštné pralesy.

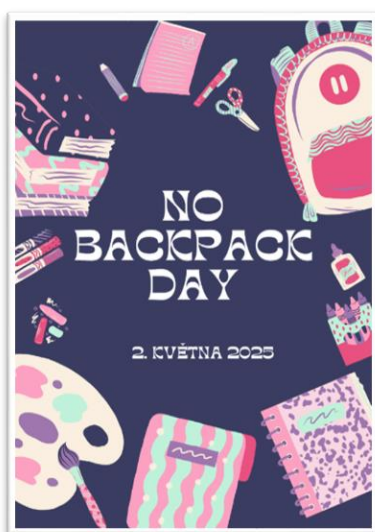
Asi největší dětské lákadlo představoval plyšák ptakopyska. Tento podivný živočich z Austrálie byl takovým fenoménem, že evropští vědci po dlouhou dobu nedokázali uznat jeho existenci. Žije ve vodě, snáší vejce a na zadních nohou má samec jedové ostny. A to je jen pár ukázek schopností ptakopyska.

Součástí stanovišť s odborným výkladem byl i dětský stánek. Děti si tam užily například omalovánky ptakopyska či chození po chůdách.

Den přírodních věd v zoo nabídl nejen nevšední zážitek, ale i zajímavý pohled na svět. Téma superschopnosti ukázalo, že příroda není jen „hezká kulisa“, ale je to fascinující systém plný inspirace a dokonalých řešení – a právě proto je tak důležité ji poznávat, obdivovat i chránit. Co my bereme jako samozřejmost, je ve skutečnosti výsledkem milionů let přizpůsobování. Možná právě tohle je největším poselstvím akce. DPV připomíná, že věda nemusí být nudná a nesmyslná. Naopak – když ji spojíme se zábavou a skutečnými příklady ze života, může v nás probudit zvědavost, která vydrží mnohem déle než jen do dalšího testu. A kdo ví? Třeba návštěva v zoo jednou někoho dovede ke kariéře biologa, chemika nebo ochránce přírody.

~ce~

No Backpack Day

V pátek 2. května se naše škola zapojila do originální a smysluplné akce s názvem **No Backpack Day**. Jak název napovídá, tento den nebyly na chodbách školy k vidění běžné školní aktovky a batohy – studenti místo nich přinesli své učení, sešity i svačiny v nejrůznějších netradičních „nosičích“. Mohli jste tu zahlédnout dětskou tatru na hraní, cestovní kufr na kolečkách, piknikový košík, přepravky na nářadí, tašky na kolečkách nebo třeba i krabice a kyblíky.

Kromě toho, že to celé působilo velmi vesele a odlehčeně, měl No Backpack Day i hlubší smysl. Akce se koná po celém světě s cílem upozornit na situaci dětí, které nemají přístup ke kvalitnímu vzdělání a často si nemohou dovolit ani obyčejnou školní tašku. Zatímco my řešíme výběr barevného

batohu nebo značky penálu, mnoho dětí v rozvojových zemích dochází do školy s učebnicemi v ruce, v igelitkách nebo nemají žádné pomůcky vůbec. No Backpack Day nám tak připomněl, jak samozřejmé věci často považujeme za běžné – a že vzdělání je privilegium, které bychom neměli brát na lehkou váhu.

Děkujeme všem studentům a učitelům, kteří se do akce zapojili, a to nejen za kreativitu, ale i za to, že pomohli šířit důležité poselství.

~ka~

Projektový týden

Uplatnit vědomosti v **praxi**, to je myšlenka, kterou si nesl náš projektový týden, který probíhal po dobu pěti dnů a nabídl nám možnost vystoupit z běžného rozvrhu a ponořit se do skutečného světa vědy, výzkumu, materiálů, přírody i technologií. Každý den jsme strávili na jiném místě, obklopeni odborníky, experimenty a reálnými problémy, které mají vliv na naši společnost a budoucnost.

Navštívili jsme chemickou, stavební a přírodovědeckou fakultu, Mendelovu univerzitu, ale i méně známý, zato velmi zajímavý Výzkumný ústav pícninářský v Troubsku. Z každé návštěvy jsme si odnesli nejen nové informace, ale hlavně nový pohled na to, jak funguje svět kolem nás a jak moc je propojený.

Na chemické fakultě jsme se stali na chvíli malými laboranty – zkoušeli jsme testovat kvalitu vody, zaměřili jsme se na živiny, znečištění i fyzikálně-chemické vlastnosti, které běžně vnímáme jen jako čísla na etiketách. Vyzkoušeli jsme si 3D tisk, který se používá nejen ve stavebnictví, ale třeba i v medicíně nebo průmyslu. Voda nebyla jen voda ale nositelka informací o našem prostředí.

Na stavební fakultě jsme objevovali, jak se věda potkává s architekturou, jak se testují materiály a jak důležitý je jejich výběr pro pevnost, bezpečnost i udržitelnost. Zjistili

jsme, že asfalt není jen “černá hmota na silnici”, ale složitý materiál, jehož vlastnosti rozhodují o tom, jestli cesta vydrží roky, nebo jen první mráz.

Na přírodovědecké fakultě jsme se ponořili do světa kolem nás – z mikroskopického i makroskopického pohledu. Poznávali jsme materiály běžného života, studovali jejich strukturu, původ a využití. Bavili jsme se o fyzice v přírodě i ve městech, o tom, jak ovlivňujeme prostředí a jak prostředí ovlivňuje nás. Pozorovali jsme pokusy, nad kterými si do teď lámu hlavu.

Na Mendelově univerzitě a ve Výzkumném ústavu pícninářském v Troubsku jsme si uvědomili, jak zásadní roli hrají zemědělství, rostliny, hmyz a krajina. Dozvěděli jsme se, jaký význam mají píc-niny, proč jsou důležití čmeláci, a jak výzkum pomáhá zvyšovat soběstačnost v době klimatických změn. Mluvili jsme o lesích, půdě, biodiverzitě, ale také o výzvách, kterým dnes čelí zemědělství i ochrana přírody.

Celý týden jsme si velice užili. Viděli jsme, jak věda funguje v praxi, jak se propojují jednotlivé obory, od chemie přes biologii až po techniku a ekologii. Byla to škola, která nebyla zaměřená jen na zapamatování, ale šlo tady především o porozumění.

A kdo ví, třeba se právě v těchto dnech v některém z nás zrodil budoucí vědec, inženýr, ekolog nebo architekt.

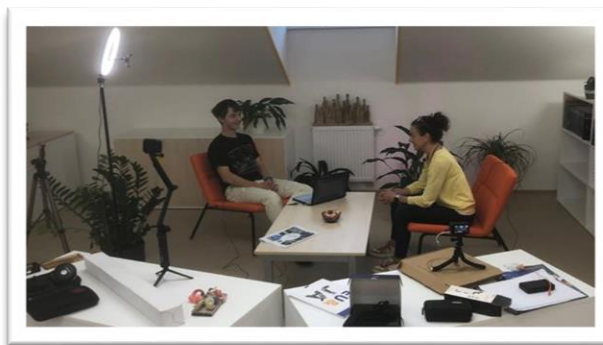

~ka~

Máme školní podcast!

Pár chytrých hlav ze třídy 1. AG přišlo s nápadem vytvořit školní podcast. Dnes je tento formát velice populární a my, jakožto nové gymnázium, chceme jít s dobou.

Zeptali jsme se tedy tvůrců školního podcastu na pár otázek:

Co stálo za vznikem tohoto podcastu?

Původně to byl nápad naší paní učitelky Dariny Hradecké, který spočíval v tom, že bychom měli něco udělat pro nové studenty, kteří přijdou na naši školu. Měl to být nějaký projekt jako video, instrukce, mapa školy nebo tak něco. Prvně mě napadlo dělat videa, která by pomohla studentům se více orientovat a celkově lépe se přizpůsobit škole a kolektivu. Poté jsem si uvědomil, že forma podcastu bude pro to nejvíce vhodná. Inspirovaly mě třeba podcasty jiných škol.

Jak dlouho zabere celkové zpracování jedné epizody?

Naše první epizoda měla několik fází, které trvaly různě dlouho podle své složitosti. Je to třeba samotné vybírání učitele, potom psaní otázek, domluva na datum setkání, případně i domluva na tématu rozhovoru, a samo o sobě natáčení a odborná postprodukce videa. Poté ještě výsledek pošleme učiteli, jestli je s tím spokojen, jestli nechce něco upravit nebo tak. Až pak jsme připraveni vydat video. Celkově příprava zabere tak pět hodin a střih očekáváme na tak deset hodin. Vzhledem k tomu, že je toto první díl, tak celkový čas od nápadu do vydání byl plus mínus měsíc.

Kdo za tím všechno stojí?

Hlavní režisér a tvůrce nápadu je Fadii Boiko, pomocná ruka k dílu je Vojtěch Žic, Hynek Mátl a Vít Krejčí. Střih videa dělá Teodor Lyčka, který je zároveň jedním z moderátorů, které uvidíte v podcastu. Pokud někdo umí střih videa, byli bychom rádi za případnou pomoc. Samozřejmě se k nám připojili i jiní, jejichž pomoci si vážíme, třeba Elena Cvrčková a Valentýna Kosourová. Pomáhají nám třeba se zpětnou vazbou, která je pro nás dost podstatná.

Jak dlouhé budou přibližně epizody?

Epizody plánujeme na 20 až 45 minut, podle toho, jaké bude téma a učitel, nebo podle toho, co se divákům bude líbit více.

Podle čeho vybíráte hosty do podcastu?

Hosty do podcastu sice nevybíráme náhodně, ale nemáme nějaká pevně stanovená kritéria. Do budoucích podcastů si ale kromě učitelů budeme zvat i žáky, kteří se budou chtít zúčastnit a mají za sebou nějaké zážitky, se kterými by se chtěli podělit v rozhovoru.

~It~

Divadelní představení

Během letošního školního roku jsme měli možnost účastnit se několika dobrovolných večerních návštěv brněnských divadel. Tuto příležitost nám nabídla paní profesorka Bezdíčková a mnozí z nás ji s nadšením přijali. Postupně jsme tak viděli různorodá představení – jak v Městském divadle Brno, tak v Redutě. Každý večer byl něčím výjimečný a pokaždé jsme si odnesli nový zážitek. Ten poslední patřil muzikálu **Sugar (Někdo to rád horké)** – a rozhodně stál za to.

Ve středu 4. června jsme navštívili Městské divadlo Brno, kde se večer od 19:00 hrála hudební komedie *Sugar* (Někdo to rád horké). Už samotný název sliboval zábavu a lehkost, a musím říct, že představení rozhodně nezklamalo – naopak, naprosto předčilo moje očekávání.

Příběh dvou muzikantů, kteří se v převleku za ženy ukrývají před mafií, byl ztvárněn velmi vtipně, svižně a s obrovskou energií. Herecké výkony byly naprosto skvělé. Oba hlavní představitelé (Joe a Jerry) dokázali skvěle vystihnout humor i ztřeštěnost svých postav. Obzvláště mě bavily jejich scény v ženských kostýmech, které byly velmi trefné a vtipné. Také představitelka Sugar byla výborná. Působila roztomile a zároveň silně, a navíc nádherně zpívala.

Propojení hudby a choreografie dodaly představení neuvěřitelnou živost. Kostýmy byly krásné a ladily s celkovou atmosférou třicátých let. Představení mě rozesmálo i dojalo. I když šlo o komedii, byly tam i momenty, které působily

dojemně a dodaly postavám hloubku. Bavilo mě sledovat, jak se jejich příběhy vyvíjejí, a celou dobu jsem se nenudila ani minutu. Celkově bych představení hodnotila jako vynikající. Byla to nádherně zpracovaná muzikálová komedie, která měla šmrnc, energii i srdce. Určitě bych ji doporučila každému, kdo se chce pobavit, zasmát se a zároveň si užít kvalitní hudební divadlo.

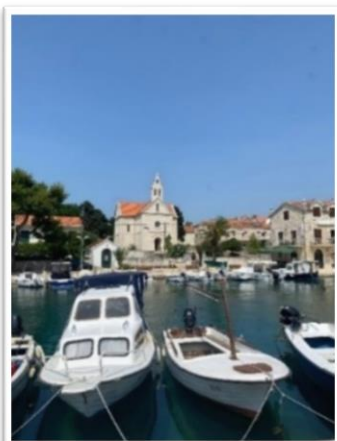
Už teď se těšíme, co nám přinese divadelní sezóna v příštím školním roce!

~lk~

Chorvatsko 2025

Jen před nedávnem jsme se spolu se spolužáky vrátili z desetidenního zájezdu do chorvatského města Živogošće. Po úvodní zkoušce odolnosti – čtrnáctihodinové cestě autobusem, jsme dorazili do našeho campu, kde jsme se ubytovali do stanů, karavanů a mobilhomů. Tam jsme se stihli krátce rozhlédnout a vybalit si věci, než nás čekala další zkouška. Tentokrát šlo o plavecký závod. I ten naštěstí všichni zvládli, čímž

jste si zajistili možnost koupání ve vodě hlubší než po kolena. Ještě to samé odpoledne jsme se vydali na průzkum města, ukázat si lokaci obchodu a prohlédnout další pláž. Dále byl na programu už jen odpočinek. My jsme se ho rozhodli trávit procházkou po pobřeží a hraním deskových her, což nás spolehlivě zabavilo až do večerky.

Další den byl vyloženě dovolená, celou dobu jsme byli u moře a relaxovali. Jediná věc, kterou jsme museli řešit, bylo jídlo, ale i to nebylo nic obtížného. Já osobně jsem zvolila jasnou taktiku. Přivezla jsem si hotová jídla z domu, a tak mi stačilo jen ohřát v mikrovlnce a uvařit přílohu. Tím pádem jsem pak mohla většinu naší obědové pauzy trávit více či méně záživnými rozhovory se spolužáky místo stání u plotny.

Během příštího dne odpadla i naše poslední starost, tedy vaření, jelikož nadešel čas našeho jediného povinného výletu neboli fishpikniku. Tam nám kromě výborného jídla byla zajištěna i plavba na ostrov Hvar, kde jsme měli plno času na koupání a prozkoumávání nového místa.

Úterní dopoledne probíhalo prakticky stejně jako to nedělní, odpoledne se pak většina z nás vydala na rafty. Tam jsme se rozdělili do skupinek po osmi lidech. Ke každé byl přiřazen kormidelník, který nás po cestě instruoval, naváděl a bezpečně dopravil až na konec trasy. Navíc byla i možnost skočit si z několikametrové skály přímo do řeky. Tu jsem samozřejmě využila, a jsem moc ráda, že jsem si to mohla zažít. Vlastně jsem se ani nestihla bát, protože hned jak jsem se dostala na skálu, bylo potřeba skočit. Úžasný zážitek. Dokonce skočila i paní profesorka Bezdíčková.

Následující den se většina žáků vydala na celodenní výlet do Mostaru. Já, spolu s dalšími studenty, jsme zůstali v kempu, kde jsme se v tomto omezeném počtu navíc stihli i trochu více

seznámit mezi třídami. Jinak samozřejmě probíhalo koupání v moři jako každý jiný den.

Ve čtvrtek již v 6 hodin ráno se několik z nás vydalo na výlet na kolech. Takovouto možnost raního sportování v podobě kol, turistiky nebo běhu jsme měli téměř každý

den. Cesta na kolech byla sice do kopce, ale během jízdy bylo k vidění nemálo překrásných výhledů. Učitelé si cestou zvládli natrhat i bobkový list (dle množství soudě doživotní zásoby pro sebe i celou svou rodinu.) Toho dne nás navíc kromě klasického koupání v moři čekalo i večerní dobrodružství, plavba do města Podgora. Tam jsme během dvouhodinového rozchodu stihli prozkoumat místní uličky, a několik z nás dokonce i jejich sochu racčích křídel, která se tyčí nad městem. Navíc to byla i příležitost pozorovat nádherný západ slunce, který zrovna probíhal. Cestu lodí jsme si v obou směrech zpříjemňovali zpěvem s kytarami a někteří si stihli zahrát i karty.

V pátek už se nám začal blížit den odjezdu, a tak pro ty, co nechtěli vézt v kufru domů mokré plavky, nastal poslední koupací den. Kromě koupání taky nadešel čas balení kufrů, jelikož by nebylo zrovna moudré všechno balit na poslední chvíli v sobotu ráno. Byla i prodloužená večerka, a tak jsme si ještě naposledy ve večerním Chorvatsku mohli zahrát pár deskovek a pořádně si popovídat.

A nastal ten den. Byl čas vyklidit celé své ubytování a přenechat jej žákům z Vranovské. My jsme tedy asi do dvou hodin odpoledne trávili čas různými rozhovory, posloucháním hudby a taky poznáváním některých studentů Vranovské. Ve dvě hodiny nám byla doručena pizza, kterou jsme si předešlý den mohli

objednat na oběd, a ve tři hodiny už se začaly vozit kufry k autobusu. O hodinu později už jsme všichni seděli na svých místech, a závěrečná cesta domů mohla konečně začít. Ve čtyři hodiny ráno jsme dorazili do Brna, rozloučili se, poděkovali rodičům, že byli ochotni si pro nás přijet v takovou hodinu, a pak už jen hurá domů a dospávat.

~va~

Rozhovor s paní profesorkou Lucií Bezdíčkovou

1) Máte takovou zajímavou kombinaci předmětů, co učíte. Chtěla jste vždycky učit tyto předměty?

Ne, byla to vlastně velká náhoda. Chtěla jsem se věnovat pouze hudbě a snad osud způsobil, že jsem šla nakonec na vysoké škole studovat krom hudby i matematiku, později informatiku. Dnes jsem za toto rozhodnutí velmi ráda.

2) Jaký z předmětů, které učíte, je váš nejoblíbenější. Hudebka, informatika nebo matematika?

Na tuto otázku se mi těžko hledá odpověď. Dvacet let jsem učila na základce a tam se mi moc hezky učila matematika. Střední škola je nový svět. Informatika je neskutečně dynamický obor, takže stále nabírám zkušenosti a hudebku už jsem dlouho neučila. Navíc na ZŠ se hudebka neučí moc dobře. Takže teď mám období, kdy přemýšlím, co se mi vlastně nejlépe učí. Na SŠ objevuji nové rozměry ve všech svých předmětech.

3) Když jste zmiňovala tu základní školu, je rozdíl v učení tady a na základní škole?

Obrovský. Je to úplně jiný svět. To se nedá vůbec srovnat. To už je jiný a vyzrálejší způsob komunikace. Mám pocit, že jsme naladěni na stejnou vlnu. Můžu s vámi vtipkovat, smát se a vy přitom stále respektujete, že jsem vaše profesorka. Navíc vy už do té školy chodíte, protože chcete!!! Nebo to aspoň občas umíte dobře předstírat 😊

4) Jaké bylo vaše studium na střední škole?

Panebože, to už je tolik let, že si to skoro ani nepamatuji. Byla skvělá. Když máte štěstí na lidi, SŠ vám pomůže najít váš směr a chuť studovat dál. Oproti základce už se na střední vyselektuje specifická skupina lidí, kteří k sobě mají blíž, a to se tam stalo.

5) Zase se přesuneme k nám na školu. Jaké máte vztahy s ostatními kantory?

Výborné! Na předchozí škole jsem měla přátelské vztahy, které byly nad rámec pracovních povinností. A ty nevzniknou ze dne na den. Myslím si, že je tady opravdu dobrý základ pro vytvoření skvělého kolektivu. Všichni jsou milí, ochotní a nápomocní. Ale jsme tu teprve krátce a na vše musí dozrát čas.

6) Měla jste nějakou životní fázi, kdy jste si říkala, že už nechcete učit?

Myslím, že každý člověk zažívá okamžiky, kdy pochybuje o své profesi a já nejsem výjimka. Vsadím se, že podobné pocity občas zažíváte i vy jako studenti, kdy přemýšlíte, jestli jdete tím správným směrem.

7) Přesuneme se úplně na jinou kolej. Jste spíš typ člověka, který vaří nebo ochutnává?

Teď teda fakt nevím. Já asi ráda ochutnávám. To ovšem neznamená, že nerada vařím. Ale kdybych si měla vybrat mezi hotovým voňavým jídlem a vařečkou v ruce, vybrala bych si určitě talíř.

8) Jaká je vaše oblíbená kuchyně či pokrm? K čemu se vždycky vracíte?

Já jím asi úplně všechno. Doma vaříme často "činu" a těstoviny na milion způsobů. Miluji ale také omáčky jakéhokoliv druhu. Neocením stejky a zbožňuji dezerty. Větrník mi vždycky zvedne náladu 😊 A nemůžu opomenout mou milovanou kávu. Dřív jsem se jí opravdu intenzivně věnovala. Teď už není tolik času, ale stále tvoří nedílnou součást každého mého dne. A takový můj hřích – skoro ke všemu dávám tatarku 😊

9) Zlatý Ámos. Jaké to bylo? Jaká byla vaše zkušenost?

Hořko-sladká. **Jak to?** No, strašně pěkná životní zkušenost, co se týká spolupráce s dětmi a úzkým kruhem kolegů. Oni mě nominovali a já nechtěla ztratit jejich důvěru, tak jsem do toho šla s plným nasazením. Na druhou stranu jsem narazila mezi některými dospělými, kteří nebyli úplně přející, a já musela překonat pár hořkých chvil. Posun do finále soutěže se povedl jen díky úžasné podpoře dětí a nejbližších kolegů. Všem patří velké díky.

10) Víme, že běháte, tak co vaše volnočasové aktivity obecně? Jaké máte koníčky?

Rodina, to je jeden velký koníček. A pak běhání. S přibývajícím věkem v sobě objevuji novou chuť soutěžit, takže amatérské závody jsou pro mě velká motivace k trénování.

11) Máte nějaké vize na další rok? Na této škole?

Vize jsou zatím pouze v obrysech. Mám ráda výzvy, a tak se plánuji pustit do studia výchovného poradenství. A uvidíme, co nový školní rok přinese. Už teď vím, že se rozhodně nudit nebudu.

12) Oblíbené zvíře?

Kočka

13) Oblíbená barva?

Červená

14) Oblíbený měsíc v roce nebo roční období:

Jsem typická teplomilka. Takže po zimních měsících se nemůžu dočkat jara i pařáků v létě. A babí léto má taky své kouzlo. Proto jsou mé oblíbené měsíce duben až říjen, kdy je v přírodě život a barvy.

15) Oblíbené jídlo?

Teď bych si dala smažák s tatarkou 😊

16) Jaký je váš vysněný typ dovolené?

Dovolená rozhodně za teplem. Ale nejsem úplně typický plážový povaleč. Potřebuji mít kombinaci aktivit i relaxace. Takže ideál je přes den turistika (případně běh) a pozdě odpoledne koupačka, relax a samozřejmě nesmí chybět něco dobrého k jídlu a pití 😊

~ri~os~

Taneční – návod na přežití pro (ne)přeživší

Už jste někdy stáli v lesklých polobotkách, které vypadají jako z katalogu pro milovníky otlaků, na parketě, kde to klouže víc než školní jídelna po mastném obědě, a drželi za ruku cizího člověka s výrazem: „Nevím, kdo jsi, ale doufám, že to brzy skončí“?

Gratuluji. Byli jste v tanečních.

Ale ještě předtím, než vůbec poprvé zazní „valčík – držení – raz, dva, tři“, musíte projít tou nejobtížnější částí: přípravou. A o té se nemluví. Tedy mluví – ale jen šepem, se slzami v očích a s tichou modlitbou, že se vám vyhne příbuzný s kamerou.

1. Etapa: Oznámení

Začíná to nevinně. Rodič si vás zavolá ke stolu, kde leží leták s obrázkem mladých lidí v oblecích a šatech, jak se vznášejí v obláčku elegance. Podobně se tváří i ti, co jdou na daňovou kontrolu. „Zapsali jsme tě do tanečních,“ pronese rodič a odloží příbor, jako by vám tím právě zachránil život.

„Ale já... neumím tancovat,“ odporujete.

„Od toho tam jdeš,“ usměje se rodič a z jeho očí srší světlo naděje. Je to ten stejný pohled, jaký měl, když vás posílal na logopedii.

2. Etapa: Nákupy

Taneční nejsou jen o pohybu – jsou o stylu. A styl znamená jediné: útratu.

Začíná to botami. „Musíš mít společenské!“ – tedy takové, které se ani vzdáleně nepodobají teniskám a ve kterých zvládnete maximálně dojít od židle k záchodu. Zkoušíte sedm párů a u každého se vás matka zeptá: „Jsou pohodlné?“ A vy odpovídáte: „Ano.“ Ve skutečnosti máte pocit, že vám právě amputovali malíček.

Šaty, oblek, kravata, punčochy, sponky, lak na vlasy, deodorant (ten hlavně!) – celá příprava připomíná výpravu do války, kde místo zbraní nesete parfém a zbroj tvoří lakovaná obuv.

3. Etapa: Tělesná a duševní příprava

Vaše tělo musí pochopit, že „levá – pravá – otočka“ neznámá „panický záchvat a ztráta rovnováhy“. Proto dochází ke zcela trapným rodinným momentům, kdy vás rodič nutí trénovat v obýváku. Matka drží tablet se záznamem „Valčík pro začátečníky“, zatímco vy se snažíte neuklouznout na koberci. A když už to trochu jde, přijde otec a suše poznamená: „Dřív jsme to nepotřebovali. Prostě jsme šli a tančili.“

To je sice hezké, ale dřív taky nebyl internet a lidé přežili. Znamená to, že je to lepší? Ne. Jen bolestivější.

4. Etapa: Mentální zhroucení

Týden před prvním večerem přichází nervozita. Začínáte si všímat, jak moc se potíte, jak malé jsou vaše pohybové schopnosti a jak bez ztráty vlastní sebeúcty oslovit partnera. Dívky ladí účesy tak dlouho, že byste z jejich spotřeby laku mohli odhánět roje komárů ve třech okresech. Chlapci zjišťují, že kravata není provaz kolem krku, ale něco, co se dokonce odborně váže. A tady přichází další milník v podobě zjištění, že „uzel na kravatě“ opravdu není druh horolezeckého uzlu.

Probíhá první vlna výmluv: „Já tam možná nepůjdu, mám... alergii na parkety. A společenský kontakt.“

5. Den D

Vcházíte do sálu. Hudba hraje, svítilny blikají, instruktorka má na tváři úsměv člověka, co se chystá čelit třídě plné žvýkajících žiraf. Přichází první pokyn:

„Pánové, požádejte dámy o tanec.“

Ticho.

Dámy koukají do podlahy. Chlapci dělají, že zkoumají stav stropní omítky. Nakonec se někdo odváží, a pak už to jede. „Raz, dva, tři, raz, dva, tři“ – a někdo šlápne někomu na nohu. Někdo jiný šlápne na šaty. Jedna dvojice tančí bokem, druhá pozpátku. Vypadá to jako náhodný pohyb figurín při zemětřesení.

Ale – překvapivě – je to sranda.

A tam někde, uprostřed toho šílenství, se stane zázrak: najednou si uvědomíte, že jste nešlápli nikomu na palec, že ta písnička je vlastně fajn, a že tančit s někým je... zábava?

6. Etapa: Pozůstalí po tanečních

Po několika týdnech začnete zvládat waltz, polku i blues. Máte za sebou několik záchvatů smíchu, trapasů, možná i první (ne)lásky. A přestože vaše ponožky nevydržely a obuv pláče, v hlavě vám zůstanou vzpomínky.

A jedna důležitá myšlenka:

Přežili jsme taneční. Přežijeme všechno. A hlavně jsme odhodlaní si to užít za jakýchkoliv okolností.

~cg~

Tajemství laboratorního deníku

Druhý den ve škole si holky povídají na chodbě.

Ale co když už to na nás má nějaký účinek? Možná bychom se měly nechat prohlédnout?

Takže...včera jsme skoro objevily revoluční vědecký průlom, a pak jsme ho zamkli do sklepa.

Klárka se zastaví, zamyšleně si prohlíží ruku, kde měla fosforeskující skvrny.

Hej, podívejte na tohle...

Někdo hledá přesně to, co jsme objevily?

Holky odcházejí z laboratoře a zastaví se u nástěnky. Plakát: „Hledáme dobrovolníky pro vědecký výzkum – tajné laboratorní testy!“

Znovu v laboratoři.

Možná jsme udělaly chybu, že jsme ten experiment zkoušely.

Takže otázka zní, co dál?

Musíme to vyřešit rozumně. Deník je bezpečně schovaný, že?

Paní profesorka provádí jednoduché testy.

Takže žádné superschopnosti?

Ani trochu nesmrtnosti?

Zatím žádné anomálie.

Věda není sci-fi, dámy. Ale něco se stát mohlo. Jen zatím nevíme co.

Druhý den po hodině chemie.

Dneska se mě na vás ptal někdo z vedení školy.

Cože? Proč?

Myslíš, že ví, co jsme našly?

Klárka nervózně kouká z okna. Na školním dvoře stojí neznámá postava.

Máme dvě možnosti. Buď ho odevdáme, nebo ho necháme zmizet.

Tohle rozhodnutí musí být na vás.

Ale pokud ho spálíme, všechny tyto pokusy byly k ničemu a budou navždy pryč.

Ale co když je to lék a pomůže lidem?

Co když je to ale nebezpečné?

Paní profesorka předává deník vědkyni.

Pokud je to pravda, tak je to neuvěřitelný objev. Budeme to opatrně testovat.

Nemůžeme to jen tak zničit. Je to objev!

Znám někoho na univerzitě. Mohli by to otestovat bezpečně.

Vědkyně nadšeně odchází z laboratoře.

Paní profesorka píše na tabuli v hodině chemie.

Klárka si o přestávce čte. Najednou si všimne místa na ruce, kde dřív měla velkou jizvu. Ruka je však opět bez zranění.

A někdy i tajemným deníkem na půdě.

Každý velký objev začíná otázkou...

Možná jsme to objevily dřív, než jsme si doteď myslely...

Nebo jen další hodina chemie...

Takže co dál? Už je po všem?

Holky odcházejí ze školy.

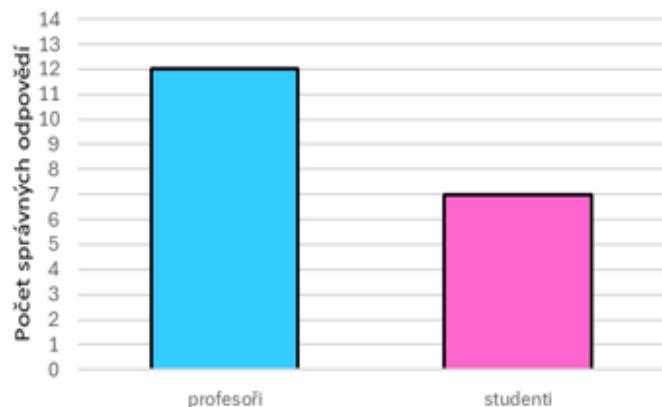
A tady náš fotokomiks končí.

Děkujeme, že jste ho dočetli až do posledního obrázku!

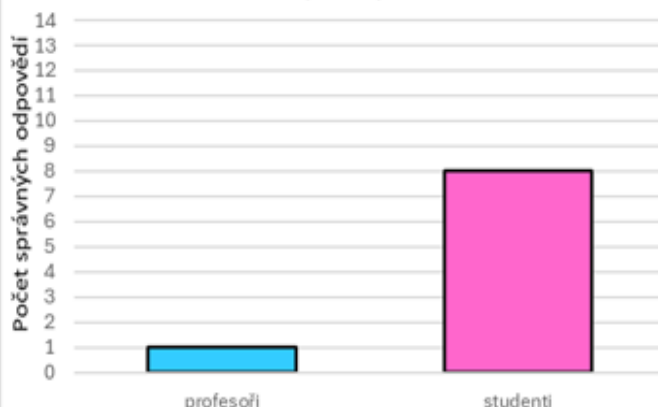
Velké poděkování patří Lídě Dorazilové za skvělé fotografování a paní profesorce Nině Novákové a Lucii Bezdíčkové za účast v roli.

Anketa profesoři vs. Studenti

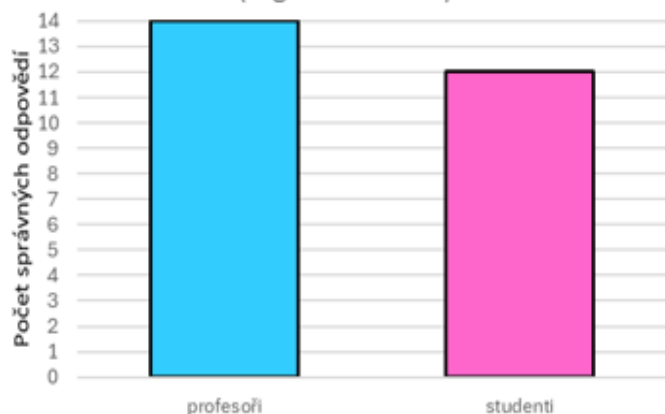
1. Kdy byla bitva u Waterloo?
(1815)

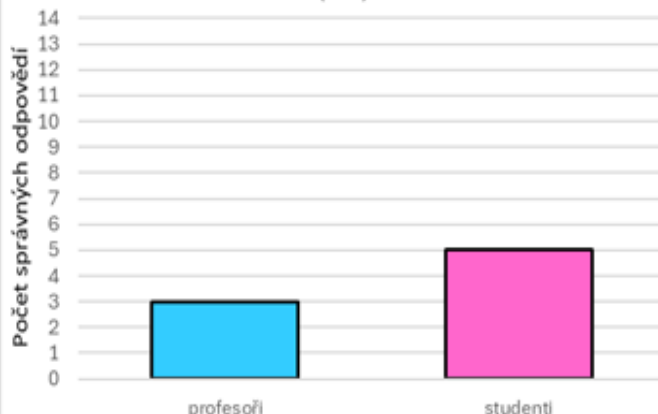
2. Jaký prvek má atomové číslo 79?
(zlato)

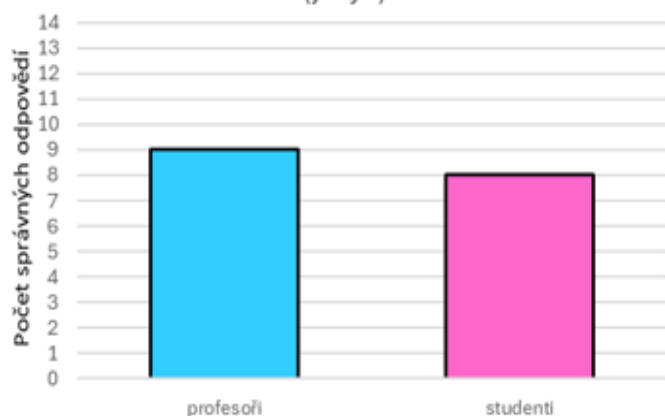
3. Kdo je zakladatel psychoanalýzy?
(Sigmund Freud)

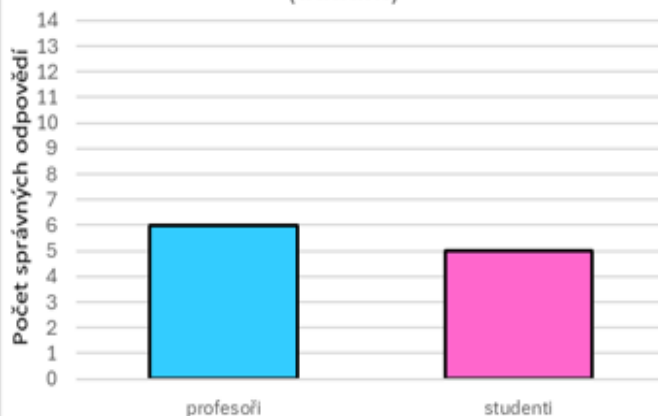
4. Kolik nohou má humr?
(10)

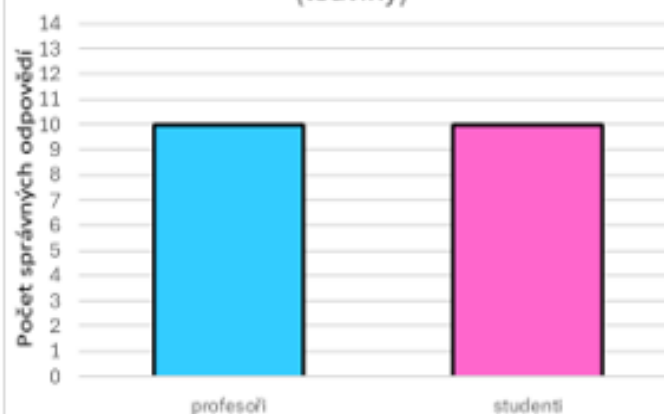
5. Jaký je nejsilnější sval lidského těla?
(jazyk)

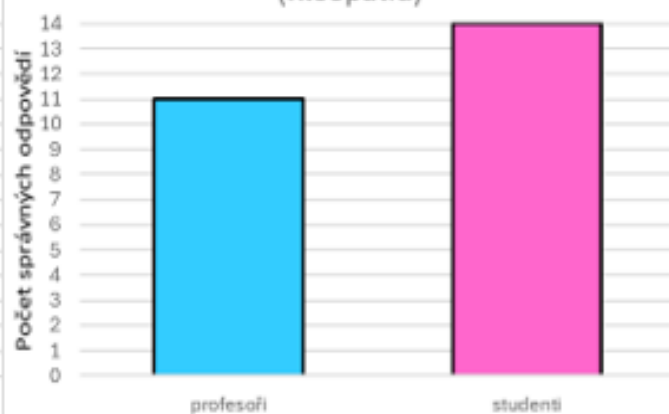
6. Který kov je nejlehčí?
(lithium)

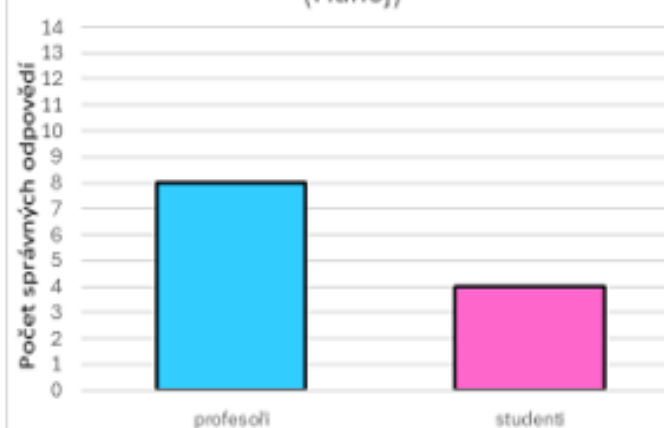
7. Který orgán filtruje krev?
(ledviny)

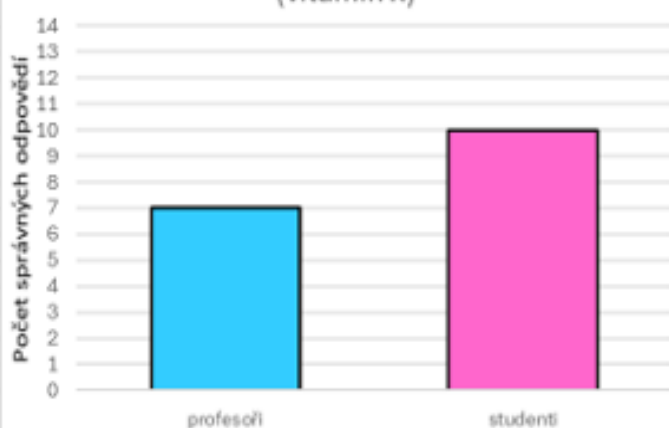
8. Kdo byl poslední egyptský faraon?
(Kleopatra)

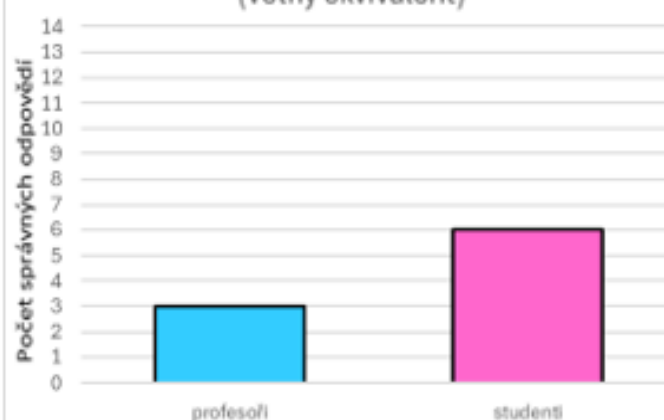
9. Hlavní město Vietnamu?
(Hanoj)

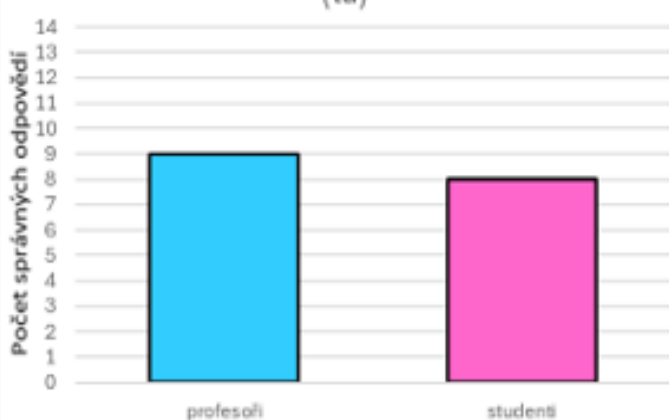
10. Který vitamín je důležitý pro srážení krve?
(vitamin K)

11. Jak se jmenuje věta bez přísudku?
(větný ekvivalent)

12. Slovo syntax v českém jazyce je: ten/ta/to?
(ta)

Zapřemýšlejte si!

Zkuste si zodpovědět kvízové otázky a vyřešit pár logických úloh. Zvládnete to?

Kvíz obsahuje 20 otázek a otestuje vás z různých témat. Logických úloh je 5.

- 1) Který vědec se proslavil svou teorií relativity?
 - a) Albert Einstein
 - b) Ernest Rutherford
 - c) Max Planck
- 2) Který prvek má protonové číslo 26?
 - a) Mangan
 - b) Kobalt
 - c) Železo
- 3) V jakém roce byl upálen mistr Jan Hus?
 - a) 1410
 - b) 1415
 - c) 1420
- 4) Kdo je autorem díla *Obraz Doriana Graye*?
 - a) Charles Dickens
 - b) Edgar Allan Poe
 - c) Oscar Wilde
- 5) Kdo byl prvním Československým prezidentem?
 - a) T. G. Masaryk
 - b) Václav Havel
 - c) Edvard Beneš
- 6) Který český spisovatel dostal Nobelovu cenu za literaturu?
 - a) Karel Čapek
 - b) Jaroslav Seifert
 - c) Milan Kundera
- 7) Kdo objevil DNA?
 - a) J. Watson, F. Crick
 - b) J. G. Mendel
 - c) Charles Darwin
- 8) V jaké množině čísel se nachází $\sqrt{-1}$?
 - a) Reálná čísla
 - b) Komplexní čísla
 - c) Nenachází se v množině
- 9) Čemu se rovná hodnota $\sin 30^\circ$?
 - a) $\frac{\sqrt{2}}{2}$
 - b) $\frac{1}{2}$
 - c) $\sqrt{2}$
- 10) Jaký je symbol pro faktoriál?
 - a) $x!$
 - b) x^2
 - c) 2x
- 11) Jaký umělecký sloh se objevuje mezi 17. a 18. stoletím?
 - a) Gotika
 - b) Baroko
 - c) Secese
- 12) Který prvek má protonové číslo 53?
 - a) Xenon
 - b) Antimon
 - c) Jod
- 13) Kolik let trvala stoletá válka?
 - a) 100
 - b) 101
 - c) 116
- 14) Kdo je režisérem filmu *Amadeus*?
 - a) Miloš Forman
 - b) Karel Zeman
 - c) Zdeněk Svěrák
- 15) Jak se jmenují měsíce Marsu?
 - a) Triton, Nereida
 - b) Calypso, Titan
 - c) Phobos, Deimos
- 16) Kolik procent celé sluneční soustavy váží Slunce?
 - a) 80 %
 - b) 85 %
 - c) 99 %
- 17) Jaký chemický vzorec má modrá skalice?
 - a) $\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$
 - b) $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$
 - c) $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$
- 18) Kolik je celkem kombinací na 3x3x3 Rubikově kostce?
 - a) 3 674 160
 - b) 43 252 003 274 489 856 000
 - c) $7,4 \cdot 10^{45}$
- 19) Čemu odpovídá hodnota $1,67 \cdot 10^{-27}$ kg?
 - a) Hmotnost elektronu
 - b) Hmotnost fotonu
 - c) Hmotnost protonu
- 20) Kdo je zakladatelem systematické nomenklatury?
 - a) Carl von Linné
 - b) Antoine Lavoisier
 - c) Louis Pasteur

Logické úlohy:

1. Podivná myšlenka? Je možné postavit dům, kde by všechna okna směřovala na jih? Pokud ano, považujete to za dobrý nápad?
2. Váha bude stejná? Kdybychom vážili tunu zlata a tunu dřeva, co by vážilo více, a jak bychom to dokázali? (předpokládáme, že obě tuny jsou váženy za stejných podmínek)
3. Sudoku? Návrh města obsahuje šest objektů: byty, továrna, kanceláře, škola, stadion a park. Zkuste návrh doplnit tak, aby v každém barevném sektoru se nacházel jeden objekt a zároveň, aby v žádném sloupci, či řádku nebyl více než jeden objekt stejného typu a aby stejné objekty nesousedily.

	stadion		továrna		park
kanceláře					
		byty			kanceláře
	škola			továrna	
					stadion

4. Další tabulka nebo rovnice? Spočítejte hodnotu všech tvarů a určete hodnotu za otazníkem.

				19
				15
				20
				?
24	20	10	22	

5. Problematika s matematikou nekonečna. Vezmeme přirozená čísla – 1, 2, 3, atd. A napadne nás, že jsou přirozená čísla nekonečná, můžeme do nekonečna přidávat nějakou hodnotu, aby bylo větší. Ale když vezmeme sudá čísla z čísel přirozených – 2, 4, 6, 8 atd. Tak zjistíme, že jsou také nekonečná. Když porovnáme tyto dvě množiny, množinu všech přirozených čísel a množinu všech sudých přirozených čísel, která z nich bude větší?

Ohlédnutí, jak je nám tu fajn 😊

Druhé číslo je za námi!

V redakci přežilo všechno a (téměř) všichni – včetně deadlineů, výpadků nápadů, ztracených souborů a hromady poznámek typu „to tam fakt chceš dát?“. Nakonec to ale zase nějak klaplo.

A protože je tohle poslední číslo letošního školního roku, máme potřebu říct ještě jednu věc. Vlastně spíš pár slov na rozloučenou.

Někteří učitelé, kteří nás letos učili, s námi už příští rok ve škole nebudou – a i když se loučení nikdy nepíše snadno, nechceme to přejít jen mávnutím ruky. Chceme jim poděkovat. Opravdově.

Díky panu profesorovi Štěrbovi za češtinu a dějepis – za to, že to nebyla jen data, gramatika a bitvy, ale spíš mozaika příběhů.

Díky panu Husseinimu, který nás provázel angličtinou i němčinou – za každé slovíčko, které jsme zkomolili, za každou větu, která nakonec nějak vyšla. Díky za trpělivost, humor a odvahu s námi mluvit, i když jsme občas odpovídali mlčením.

Díky paní Gilbertové za každou hodinu angličtiny, že s námi proplouvala angličtinou s trpělivostí a pochopením. Vždycky dokázala zachytit náladu ve třídě – a jemně nás přimět, abychom se posunuli zas o kousek dál.

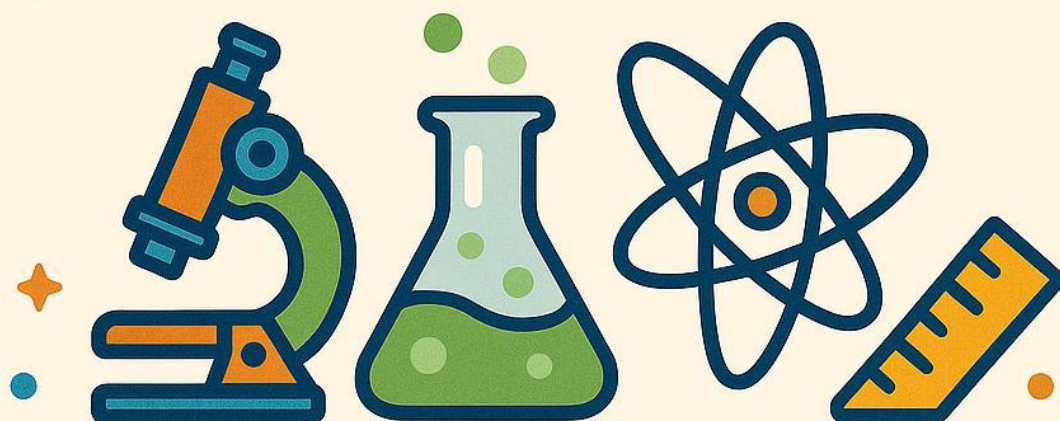
A děkujeme i paní profesorce Helešicové za biologii – Za to, že jsme díky Vám objevovali, jak ten svět vlastně funguje – od buňky až po celé ekosystémy.

Loučíme se. S respektem, s vděkem a s přáním všeho dobrého do dalších cest. Ať už vás zavedou kamkoli, věřte, že na vás budeme vzpomínat.

A teď už to fakt zavíráme.

Přejeme vám krásné léto, hodně klidu, málo stresu a ideálně nulový výskyt domácích úkolů. Těšíme se na vás zase na podzim–s dalším číslem!

Za redakci časopisu Adéla Kutlvašrová

GYMPIO

★ ŠKOLNÍ ČASOPIS

